

justitsministeriets tilladelse at fremstille krigsmateriel (§ 1, stk. 1).

Tilladelse kan kun meddeles personer, der har dansk indfødsret, samt aktieselskaber, der har hjemsted her i landet, og i hvis vedtægter det er bestemt, at aktierne skal lyde på navn, og at samtlige bestyrelsesmedlemmer, direktører og prokurister skal have dansk indfødsret. Tilladelse kan ikke meddeles, når der i den pågældende virksomhed er eller agtes anbragt udenlandsk kapital (§ 1, stk. 2).

2. Virksomheder, der omfattes af loven, er underkastet tilsyn af statens våbenkontrol (§ 4, stk. 1) og må ikke optage lån, udvide aktiekapitalen eller ændre sine vedtægter uden justitsministeriets tilladelse (§ 8, stk. 2).

Tilsynet indebærer bl.a., at våbenkontrollen har adgang til virksomhedernes lokaler, forretningsbøger m.v., ligesom våbenkontrollen får oplysninger om produktionens art og omfang, indgåede bestillinger og andre forhold, som rådet anser det for nødvendigt at få oplysning om.

II. Våbeneksport.

1. Efter våbenloven (lovforslag nr. 16 af 20. januar 1965, som ændret ved lov nr. 322 af 13. juni 1973) er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeriet i hvert enkelt tilfælde at udføre våben og ammunition samt materiel til land-, sø- eller luftkrig (§ 6). Udførselsforbuddet omfatter også dele af våben m.v. De leverancer, som eventuelt skal fremstilles her i landet, vil være omfattet af våbenlovens udførselsbestemmelse.

2. I øvrigt har skiftende danske regeringer til stadighed ført en meget tilbageholdende våbeneksportpolitik. Denne har givet sig udtryk i nægtelse af eksporttilladelse til lande, der er inddraget i, eller hvor der er en nærliggende risiko for inddragelse i væbnede internationale konflikter, til lande, hvor der hersker eller består nærliggende fare for indre uro, samt til lande, mod hvilke der af De Forenede Nationer er vedtaget våbenembargo. Enhver anmodning om våbeneksporttilladelse gøres til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af denne politik og på grundlag af løbende indhentet information om situationen i og omkring det potentielle modtagerland.

Spørgsmål 24.

I fortsættelse af forsvarsministerens svar på spørgsmål 20 vedrørende betalingsbetingelserne ved eventuel anskaffelse af F-16 fly udbeder udvalget sig oplysninger om de betalingsvilkår, som gælder for de øvrige tre konsortielande.

Svar:

I den mellem konsortielandene og den amerikanske regering forhandlede aftale om anskaffelse af F-16 fly er betalingsvilkårene, herunder betalingsprocedurer, møntsorter, regler ved for sen betaling og lign. aftalt, ensartet for de 4 konsortielande.

For så vidt angår selve betalingsafløbet, er der i de foreliggende udkast til betalingsplaner for de enkelte lande under forhandlingerne taget behørigt hensyn til landenes bevillings- og budgetmæssige vilkår, hvilket medfører betaling for nogle af landene allerede i indeværende kalenderår.

Detaljerne i de øvrige 3 landes betalingsafløb er indeholdt i de individuelle præliminærkontrakter, der ikke er tilgængeligt Danmark.

Spørgsmål 25.

Vil forsvarsministeren i fortsættelse af sit svar på udvalgets spørgsmål 5, hvori det bl.a. hedder, at Danmark vil kunne afslå at deltage i produktionen af fly, der leveres til tredielande, bekræfte, at dette er en rent formel betragtning, som kun tjener til at holde vor samvittighed — både moralsk og med hensyn til overholdelsen af våbenembargo-bestemmelsen — i orden, men som vil være uden reel betydning, idet de pågældende fly da blot vil blive fremstillet uden danske komponenter, eventuelt på den måde, at danske komponenter i stedet kommer til at indgå i et større antal af de maskiner, som skal bruges af for eksempel USA selv?

Svar:

At Danmark kan afslå at deltage i produktionen af fly, der leveres til tredielande, er en reel betragtning, idet der herved er åbnet den ønskelige adgang til at sikre, at eksport af fly indeholdende *danske* komponenter finder sted under iagttagelse af de principper, *dansk* våbeneksportpolitik er baseret på.